

[Guldberg.]

K. B. Andersen giver jo aldrig nogen chance fra sig. Jeg tog ordet før for at rette indvendinger mod, at udenrigsministeren havde karakteriseret debatten om frihedsbevægelser som noget, jeg bare sådan havde rejst. Jeg gav en forklaring, og det eneste svar, jeg fik heroppefra, var den debat, som den daværende udenrigsminister indledte. Derfor er jeg nødt til at tage ordet igen. Jeg kan bare henvide til referatet af, hvad jeg har sagt før, og så lade være at gentage det. Jeg siger, at skal vi have lidt fornuft i tingene, så skal vi også sørge for at lade være med at overspille, men så må udenrigsministeren også selv bidrage en lille smule til at få disse ting på plads.

Nu kom der altså en ny sag ind, som jeg godt ved var nævnt i redegørelsen om chartret om de økonomiske rettigheder. Det er ikke tidspunktet at tage en lang diskussion om det, men forskellen var, om man skulle lade være at stemme med en ret forbeholden stemmeforklaring eller stemme imod. Man kan diskutere det, vel, det vil vise sig, hvad der er flertal for i folketinget. Jeg ved det ikke, det ved udenrigsministeren heller ikke. Heller ikke her tror jeg at man skal spille op til en dimension, som det ikke har.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Nu kan jeg ikke helt lide denne her diskussion om: kom du med dit, kom jeg med mit. Jeg tror faktisk, at ingen af os helt har dækning for at sige, at vi kan komme med det ene og det andet vedrørende andre lande, men jeg tager det også mere retorisk, fordi udenrigsministeren ønsker at trænge ind til kernen i problemet. Når udenrigsministeren siger, at hvis jeg kan komme med nogle områder østfor, som er atomfri, så kunne jeg sige: hvis udenrigsministeren kunne komme med nogle områder sydfor, f. eks. inden for Forbundsrepublikken med den socialdemokratiske regering, så kunne man gøre det.

Men jeg synes ikke, det er helt rigtigt at tage det på den manér. Udenrigsministeren ved, at der på anden måde ligger forslag i Europa, de såkaldte Rapacki- og Gomulka-planer om at skabe atomfri zoner, som om-

fatter alle sådanne områder, men det kan ikke hindre, at man prøver at tage et initiativ her i Norden, som allerede er, som udenrigsministeren siger, atomfri. Hvorfor skulle man så ikke kunne bekræfte, at den forbliver det?

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Vel, jeg skal gerne skænke hr. Guldberg, at han ikke indledte, så jeg må rette det til, at han dominerede og efter min mening forkludrede den pågældende debat, hvis det kan hjælpe noget.

Til hr. Ib Nørlund vil jeg blot sige, at en atomfri zone jo ikke vil ændre noget som helst i Norden. Hvad der vil ændre noget væsentligt i øst-vest-forholdet, det er, om vi kan komme frem ad vejen med styrkereduktionerne, det er, om vi kan komme frem ad vejen med sikkerhedskonferencerne, det er, hvor langt USA og USSR kan komme i deres indbyrdes forhold. Det vil ændre ting, det andet vil ikke ændre noget. Jeg skal ikke vende tilbage, det er jo meget at forære hr. Ib Nørlund noget på forhånd, til denne debat. Vi har sagt, hvad vi mener om dette forslag om den kernevåbenfri zone. Den vil intet ændre, intet lægge til, intet trække fra; det er helt andre ting, man skal interessere sig for i Europa, hvis man vil fremme afspænding mellem øst og vest.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Jeg tror, man skal gøre sig klart, at afspændingsprocessen i Europa bl. a. må gå igennem sådanne skridt, hvor visse ting, der er opnået, også befæstes som sådanne opnåede skridt i retning af afrustning, og en større opmærksomhed i den retning tror jeg udenrigsministeren ville have fornøjelse af i sit videre europæiske virke.

Hermed sluttede forespørgslen.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Erhard Jakobsen*, der har haft orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 19. marts atter kan give møde i tinget.